

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Februarie st. v.

Preocupați prea mult de afacerile de aici, din statul unguresc, ne rămâne timp puțin de tot, ba uneori nici decum, și pentru cele de dincolo de Laita.

Urmarea nu poate fi alta, decât, ca din când în când numai să ne putem împlini datoria față cu cetitorii noștri de a-i ține în curent despre evenimentele de acolo.

Este adevărat, că monarhia austro-ungară astăzi nu mai este, ca până la 1867, un întreg unitar. Monarhia este împărțită acum în două staturi, încât în multe privințe partea monarhiei austro-ungare dela Laita încolo este considerată ca străinătate. Sînt numai anumite afaceri și lucruri, care ne unesc într-o monarhie; sînt însă o mulțime, care ne despart și care multora le servesc de privilegiu spre a pretinde, ca și puținele legături dintre Ungaria și Austria să se înlăture, obținînd și una și alta „independență” perfectă.

Însă nu trebuie cu toate acestea să pierdem din vedere, că stările aceste abnorme sînt produse de catastrofa dela Sadowa; că catastrofa dela Sadowa a surprins monarhia și nu i-a dat timp, ca reculeasă să-și găsească o formă de administrațiune conformă intereselor născute din firea popoarelor sale, ci a minat-o într-o situațiune nefirească, despărțindu-i popoarele în două tabere, pare-că menite a se tot înstrăina unele de altele.

Românii n-au contribuit la situațiunea aceasta. Este consecuent dar, ca noi să nu împărtășim de loc tendința de înstrăinare a părților din monarhie una de alta, ci, fie și între marginile legilor din vigoare, să dorim unitatea ei, pentru-ca să poată fi stavilă puternică popoului, care amenință a se revêrsa preste cultura europeană din Nord-Ostul Europei.

De aceea noi nu putem căuta nici cu ochi indiferenți, nici dușmănoși, nici geloși, asupra lucrurilor ce se petrec dincolo de Laita; cu atât mai puțin ne vom bucura când vom vedea neînțelegeri între naționalitățile de acolo.

Un cas concret din zilele aceste ne face să arătăm un interes deosebit pentru luptele parlamentare de dincolo de Laita. Este regularea cestiunii limbilor, pe care

cetitorii noștri o vor cunoaște din proiectul ce am început a-l reproduce în numărul de ieri al ziarului nostru.

Proiectul este din partea opozițiunii din Reichsrath, propunătorul este deputatul Scharschmid.

Regularea aceasta adevărat, că pe noi cei din țările coroanei unguresci direct nu ne privește. Ea privește pe cetățenii statului cislaitan. Însă este totuși ceva ce escitează deosebit interesul nostru față cu afacerea aceasta. Și dincolo de Laita, ca și dincoace sînt mai multe naționalități într'un stat. Ca și la noi, trebuie și acolo, regulată cestiunea limbii. A fost regulată; dar, după-cum dice „Presse”, n'a fost codificată.

Ce se întîmplă acum?

Vine deputatul Scharschmid și cere codificarea usului, care a înlocuit dreptul sau legea până acum, după-cum dice tot „Presse”, fără de a ignora limba vreuneia dintre naționalități, așa după-cum se ignorează la noi în Ungaria limbile nemaghiarilor, în mânia unei legi codificate și sancționate în toată forma.

Naționalitățile negermane din țările de dincolo de Laita au însă altă pozițiune și de aceea iau în bătaie de joc propunerea lui Scharschmid. „Politik” din Praga spune, că proiectul „a produs amărăciune mare până și în reprezentanții cei mai moderați”.

„Deputați de frunte, continuă „Politik”, al căror vot nici odată n'a fost desconsiderat, declară proiectul de provocățiune cea mai accentuată, de bătaie de joc și de o lovitură cu pumnul în fața poporului boem. Ei dic, că procedura clubului german-austriac este o imitațiune după Bismarck. Precum le-a făcut-o acesta Poloniilor, așa vrea și stănga să le-o facă Decanilor și Slovenilor. Între astfel de împregiurări numai o părere domnesce, că proiectul lui Scharschmid nu e discutabil, și fiindcă este așa, se înmulțesc vocile, care vor ca proiectul să fie respins a limine.... Atîta este adevărat, că dreapta toată, ca un singur om, va pași contra acestui proiect provocător, care nu numai în dreapta este considerat de provocățiune. Ceea-ce privește pe guvern, se înțelege de sine, că dacă a combătut proiectul mai domol a lui Wurmbrand, a bunăseamă nu va accepta pe cel mai aspru al lui Scharschmid”.

Nu jurăm de loc în cuvintele ziarului din Praga. Poate că exagerează

lucrul. La toată întîmplarea însă este adevărat, că dincolo de Laita se întîmplă tocmai contrarul dela ceea-ce se întîmplă la noi. Majoritatea parlamentară și guvernul este acolo pentru drepturi pe bazele cele mai largi în favorul naționalităților negermane; la noi însă guvernul și majoritatea parlamentară în contra naționalităților nemaghiare.

Și acolo sînt aceleși raporturi naționale, ca și la noi, și totuși opozițiunea germană se nu aibă șanse de a răbate cu un proiect, care naționalitățile nemaghiare din Ungaria, obținîndul pentru sine, ar dobîndi mai mult decât dă legea ungurească de naționalități, votată de parlament, sancționată și publicată în toată forma, dar și ignorată de guvernul unguresc și de toți subalternii lui.

Împregiurarea din Cislaitania poate servi de învățătură naționalităților nemaghiare din Ungaria. Ne pot îmbărbăta la mai multă energie și la mai multă stăruință întru a pretinde ceea-ce sînt în drept a pretinde dela guvern și dela majoritatea parlamentară, exclusivă și monopolisătoare cu „statul”.

Din diverse părți ale țerii avem sciri, că până și solgăbirăii, ba chiar și unii notari cercuali, nu vor să primească dela preoții români, prelîngă ignorarea legii positive, nici un act în limba română. „Argumentul”, cu care resping domnii solgăbirăi și notari actele scrise în limba română, afară că e ilegal e și comic. Ei dic adevărat, că (în Transilvania) limba română e necunoscută!!!

Protopopii ar trebui casurile de felul acesta să le noteze și despre dinsele să raporteze la ordinariatele și consistoriile lor, ca aceste, în calea competentă, să remonstreze la guvern și dacă dela acesta nu dobîndesc remediu, să apeleze la coroană.

Stăruind Românii pentru ceea-ce le compete în sensul legii positive, nu numai că nu vatămă nimic și pe nimenea, ci mai curînd sau mai tîrziu vor frînge cerbicea cea neînfrînată în pretențiuni a Maghiarilor și vor abate dela monarhie pericolul de a se dismembra și mai tare de cum o a dismembrat dualismul.

Este invederat că la noi nu poate fi vorba de separatism, nici de capriciu. Românul se scie ridica și mai pre sus de in-

teresele proprii, când e vorba de o idee salutară, de un princip salutar. Cu atât e mai vesel când este cu puțință ca interesele cele mari salutare pentru obștea cea mare să fie identice cu interesele sale mai țermurite.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Februarie st. v.

Prelîngă toate întîrzierile ce s'au ivit în mersul negocierilor de pace și cu toate că aceste negocieri au suferit o întrerumpere din cauza straniei atitudini a Porții, diarele oficioase din România asigură, că toți cei-ce au convorbit de-aproape cu delegații, s'au putut încredința, că ei sînt animați de viua dorință să încheie pacea cât se va putea mai curînd. Atât Bulgaria cât și Sîrbia ar ave nevoie de a-și reconstitui forțele lor materiale și de a-și pune toată activitatea pentru desvoltarea lor pe calea civilizației, deoarece-ce reînceperea luptei le-ar doborî pe amîndouă.

Am fost dis și ieri, că până acum nu se scie nimic despre ceea-ce a putut determina pe sublima Poartă la o atitudine atât de bătătoare la ochi; nu se scie, dacă aceasta rezultă din o neîncredere față cu Bulgaria, Sîrbia sau chiar față cu plenipotențiul ei propriu. Dacă Turcia din cauza Sîrbiei pune pedeci continuării negocierilor, atunci de sigur convenția încheiată între Sîrbia și Grecia sub patronatul Rusiei poate să se privească de *causa movens*. De o astfel de convenție vorbeau anume foile în zilele din urmă și spuneau, că principelui Ypsilanti, ambasadorului grecesc din Viena i-a succedat a pune la cale o alianță ofensivă și defensivă între Belgrad și Atena și a subtrage prin aceasta pe Sîrbia de sub influența austro-ungară.

Această nouă fasă a produs o oarecare depresiune în toate cercurile politice. Dealtmîntrelea în Peninsula-Balcanică se fac mereu pregătiri militare. Principele Bulgariei a anunțat puterilor, că el ear' va trebui să mobilezeze, ca să poată fi după expirarea armistițiului scutit cel puțin de năpădîri. Din Belgrad se împărtășește, că demobilizarea se va întîmpla numai după încheierea păcii, ear' Grecia continuă fără întrerumpere cu mobilizarea armatei.

sînt atrăgători pentru bărbați. Că nu sînt așa, asta dovedește trecutul meu. Eu am fost mireasă.”

Aici ea se împedecă.

„D-ta ai fost mireasă?” — întrebă contesa surprinsă.

„Da! un jurist tîner, care lucra în minister sub tatăl meu, era des oaspele nostru, până-ce în cele din urmă m'a și pețit. El spera o înaintare repede, prin influența tatălui meu; aceasta, ear' nu iubirea, l'a îndemnat de 'mi-a cerut mîna. Durere însă despre aceasta m'am convins, abia după moartea tatălui meu, când a vădît, că prospectele lui s'au nimicit, 'mi-a trimis inelul îndrêț.”

„E așa ceva cu puțință?” — strigă contesa.

„Precum veți”, — o întrerupse iute Magda, — „eu o povestesc aceasta fără-ca să lăcîrmez. Aceasta a trecut deja. Nu pot oare dice, că am avut noroc? Aș fi fost numai înșelată și aș fi observat curînd în căsătorie, că am servit ca obiect de speculațiune, când eu cugetam, că sînt iubită. Ori și ce iluziune, pe care o pierdem, e un medicament vindecător. De reîntoarcerea ei sînt în poziția mea de acum scutită, nici un bărbat nu se va mai apropia de mine. Ce n'am înțeles mai înainte, stă acum clar înaintea mea: că e adevărat ceea-ce se vorbește despre timpurile noastre realiste.”

Contesa nu răspunse nimic, deoarece-ce trăsura se oprise. Tăcută s'a lăsat să fie dată jos de Magda, și tăcută sui treptele. Dînd apoi pîlăria și mantaua camerei, ea se duse în salonaș, Magda o urmă. Contesa luă apoi de pe mes-cioară un album și deschîndu-l, îl arătă Magdei.

Foiața „Tribunei”.

Dama de companie.

— Noveltă de Grindt. —

Tradusă de Petronella Cornea n. Misiu.

(Urmare.)

„Unde s'au putut ascunde fetele acele?”

Magda sări în picioare.

„Vă stau la dispozițiune, doamnă contesă.”

„Adio baroneasă!”

„Ce ai, de grăbesci atât de mult, doamnă contesă?” — grăi Gizela necăjită. — „Lasă-mi cel puțin pe Magda mea să rămână la mine.”

„Dacă voiesce să rămână, prea bine.”

„Eu te însoțesc, doamnă contesă,” — declară Magda și se recomandă.

Rămînînd singură cu fica sa, baroneasa începî cu un ton dojenitor:

„Asta merge prea departe, Gizelo!”

„Ce, mamă?”

„Magda mea”, — accentuă baroneasa, — „ce intimitate e aceasta?”

„De ce nu, mamă?”

„Pentru-că ea poate fi o copilă cultă și prea cum se cade, dar' rămîne tot numai dama de companie a amicei noastre, ceea-ce nu trebuie să uii.”

„Fii liniștită, mamă! Magda a avut acasă o societate mai bună decât pe mine.”

Baroneasa se mîniă.

„Dacă tu într'atîta te înjosești, eu nu mai am nimic să dic. Conte Iosif însă va ave o

surprindere plăcută aflîndu-te în astfel de relațiuni cu servitoarea mamei sale.”

„Mamă, dacă asta l-ar indigna pe contele, atunci el ar fi, un nebun!” — replică Gizela îndrăzneată, și apoi se furișă din cameră, ca să se scurme discuțiunea.

Magda ședea tăcută în trăsura; uitînd că are să distragă pe vecina ei. Contesa o privi un timp, apoi începî cu un ton blînd:

„Baroneasa —”

Magda tresări.

„D-ta tresari auzînd glasul meu?”

„Pardon, doamnă, dar' eram distrasă.”

„Ved și eu. Dar' aceasta poate să fie în urma conversațiunii cu Gizela.”

Magda îi făcî semn că da, ear' contesa continuă:

„D-șoara de Zobel s'a apropiat iute de d-ta...”

„Eu nu o am provocat” — replică iute Magda.

„Dar' eu ghicesc, de unde vine indispoziția d-tale, copilă!”

Magda se uită uimită:

„Doamna mea?”

„Gizela te-a ales de confidentă a ei și dela ea ai înțeles, că eu abia de câteva zile am pus cu baroneasa lucrurile la cale. Nu-mi place de loc, că mama a și informat despre aceasta pe fica ei.”

Magda nu înțelegea cuvintele contesei; nu cuteza însă să o întrerupă, ci asculta cu îngrijire finea.

„Și acum d-ta cugeți, că îmi vei fi superfluă, dacă vine lucrul într'atîta, că fiul meu va aduce o nevastă tîneră în casă. Așa e? Da sau ba?!”

Diferențele, ce s'au ivit în sinul partidului parnelit prin cearta electorală din Galway, nu s'au înlăturat nici până în momentul de față. Sediția în tabera irică e cu mult mai extinsă decum se presupunea. „Rebelli“-lor Healy și Biggar s'au mai alăturat și naționalistul Lord-Maior dela Dublin și deputatul Sullivan, care a desaprobat prin o scrisoare publicată în ziarul lui Freeman candidatura lui O'Shea în Galway. Se dice, că Healy și Biggar ar voi să-și depună chiar și mandatele de deputați. Părerea ziarului „Times“ e, că politica irică a d-lui Gladstone s'a primejduit prin incidentul dela Galway; victoria lui Parnell asupra renitenților partidului au amânat numai crisa. Convenția cu Parneliții încă nu ar fi completă și chiar dacă ar fi completă după formă, „Times“ se îndoiesce, că s'ar pute realiza în cât privește cel puțin pacea țerii.

„Reuniunile de cultură și cestiunea naționalităților“.

(Urmare.)

„Pare-că s'ar pute afla modul, ca guvernul și judecătorii îndată-ce li se va da putere discreționară să nu poată suprima decât aceea-ce e dușmănos patriei; ca și când s'ar pute descrie și moduri de a hotărî că legea uneori e validă, ear' alte dăți nevalidă, fără-ca guvernul și judecătorii să aibă deplină libertate de a tracta după bunul lor plac. Libertatea de presă a servit până acum de lăudăroșie pentru Coloman Tisza și partidul liberal și dacă întru adevăr e un astfel de punct archimedic — aceasta o susține liberalismul — cu care poți scoate absolutismul: de acest punct archimedic putem ave nu prea mult lipsă, deoarece absolutismul, deși în formă parlamentară, există deja în postestatea progresivă a partidului liberal; dar' postulatul indispensabil pentru politica de naționalități inaugurată de reuniunile de cultură e restrângerea presei ca cea mai naturală volnicie logică. Voim să susținem libertatea de întrunire și adunare, pe care până acum guvernul liberal tinde a o restrînge până acum numai sub pretextul inspecțiunii polițiale, dar' până acum n'a cutezat a pași în mod hotărîtor în contra aceleia. Nu se poate susține, căci aceea nu se poate concede, ca naționalitățile să se constituie pe față în contra noastră, ca să înființeze reuniuni, care se contracareze succesele maghiarizării. Statul nu-și poate tăia creanga de sub picioare; dacă se apucă de ceva, nu se poate expune blamării, care i-ar pute resturna toată vața.

„Așa va merge aceasta, deoarece așa trebuie să meargă în urma regulilor logice, în rînd cu toate siguranțele libertății individuale și politice. În pericolul din partea naționalităților va dispune de un principiu ce este hotărîtor la ori-ce ocaziuni, începe deja a-l folosi, — reacțiunea. Eată, proiectul de lege dejositor al comiților-supremi e deja motivat cu pericolul ce amenință din partea naționalităților. Aceasta va fi reacțiunea periculoasă a lucrului în general și asupra moralității publice. Îndată-ce societatea, și

pe urma acesteia și statul, se va apuca cu energie de maghiarizare, vor da spre ruină deplină concepțele dreptății și echității în această țeară. Nu mai suferă îndoială că, dacă va fi curentul de ați, statul va pași pe urma societății și-i va lua rolul acesteia în lucrarea de maghiarizare, deoarece la noi ori-ce întreprind societățile și reuniunile, statul le ia îndată lucrarea, așa d. e. regularea fluviilor, căi ferate, scoale și toate. Societățile, reuniunile, își învâlmășesc lucrurile, se apucă de toate preste olaltă cugetând: Acuși ne va subvenționa statul, acuși ne va scoate din tină. În contra reuniunilor de cultură se și validitează deja un soi de opoziție, adevă că maghiarizarea nu e problemă pentru reuniuni, ci problemă de stat. Această opoziție va apuca deasupra cât de curînd, acolo e deja 1% sătămărean, reuniunea de cultură ardeleană se va urî acuși cu sărăcia sa. Eu am și audît declarări, că în interesul ajungerii unui scop național atât de mare, trebuie dată la o parte dreptatea. Trebuie aplicată dar' regula quakerilor: Câștigă-ți bani pe cale cinstită, dacă se poate, dar' trebuie să-ți câștigi pe ori-ce cale! Din aceasta va răsa și o scoală de iesuitism, de corupțiune, cum a fost cursul de instrucție moral al iubirii de țeece ani a domniei guvernului lui Tisza. Dacă ne vom deda odată cu marea problemă de stat, de a tracta sub pretextul de patriotism în mod nedrept naționalitățile, acest nărav se va desvolta și va nimici ori-ce sentiment de dreptate, despre care e scris că e *regnum fundamentum*.

„Abia cred că ar pute cineva nega, că politica de maghiarizare ne mină deadreptul în brațele Austriei și ale reacțiunii. Dar' se poate că vor fi existînd patrioți sdraveni maghiari, cari vor dice: fie! Înainte de toate interesul e sporirea maghiarismului, întărirea lui; pentru aceasta trebuie să suferim Austria și reacțiunea. Eu aș pricepe și această apucătură, dacă n'aș fi convins, că atunci când vom să maghiarizăm toate naționalitățile, urmăm o utopiă, și că Austria, Austria unitară și reacțiunea sînt mai primejdioase pentru maghiarism, decât toate naționalitățile. Și Austria nu va fi nici când un aliat sincer al nostru în contra naționalităților; se poate că vom primi dela ea afidări în această privință, dar' nu va nega nici când unul dintre principiile de existență ale ei. Din contră Ungaria cu că abdice mai mult de independența ei de stat în numele acestei spriginiri, cu atât mai mult își perde vața, prestigiul în ochii naționalităților, deoarece cu atât mai bine ved, că toată puterea reală nu se află în Budapesta, ci în Viena. Posesiunea puterii reale, independența de stat e cea mai eficace, unica putere consolidatoare, care e în stare a ține strînse la olaltă elementele disarmonice ale acestei țeri, cauza situației de acum zace tocmă în lipsa independenței de stat. — Încât privește împrietinirea cu reacția, intențiunea de căpetenie a marilor legislatori dela 1848 a fost de „a suscepe poporul în constituțiune“, pentru-ca să se sporească numărul apărătorilor murilor aceleia. Cât de corectă a fost această calculare dovedește însuflețirea, cu care poporul a apărat la prima ocaziune constituțiunea și patria. Ce ar însemna acum dacă pășind în mod definitiv pe terenul politice de maghiarizare, s'ar decreta, că nu se va măsura cu aceeași măsură

tuturor cetățenilor patriei și s'ar aplica față cu toată libertatea constituțională vechiul principiu de drept: uneori are valoare, alteori nu; e validă pentru maghiarism, dar' nu e validă pentru naționalități; ba chiar, că de dragul liberei tractări față cu naționalitățile s'ar restrînge în general toate siguranțele libertății constituționale? Ar însemna că poporul susceput în 1848 în faptă se exclude earăși din constituțiune, se aruncă în faptă earăși în brațele nedreptății și ale volniciei puterii și autorităților.

„Această procedură va fi adresată naționalităților, dar' se va împărteși din ea și poporul maghiar. Cu ce se le împintenăm apoi spre împlinirea datorinței patriotice? Cu darea cea mare, cu aruncurile, cu timbrele și cu traficul? când și poporul maghiar geme sub vitregimea stărilor și nu poate să se hrănească cu cugetul, că Ungaria e patria libertății; ear' naționalitățile vor fi tăvălite sub starea de strîmtorare și persecuție sistematică; oare poporul împărteșit de această tractare nu va răspunde la împintenarea pentru apărarea patriei cu cunoscutul răspuns al măgarului lui Esop? (Va urma.)

Din Bucovina.

Vechea Metropolie din Suceava.

Am înțeles, cum-că ajutorul de 6000 franci suprimat din budgetul anului trecut, s'a prevăd de nou pentru vechea Metropolie din Suceava, unde se află relicuile sft. M. M. Ioan cel Nou.

Și bine a făcut camera și guvernul român, că a licuitat de nou acest budget, care este un legat al statului român pentru trebuințele acestei vechi Metropoli. Este o reminiscență din trecutul nostru, carea ne aduce aminte, că am fost odată frați și fii ai vechei Moldove, apoi creștini ce aparțineam de ierarhia și vechea Metropolie din Suceava, ce s'a strămutat mai în urmă la Iași.

Însă pe cât ne bucură această procedură din partea guvernului român, pe atîta ne și întristăm sciînd, că paralele menționate nu le vede nici statul, nici biserica, nici călugării dela această veche Metropoliă, ci numai singur pâr. superior archimandritul Darie Tarnovețchi cu vestitul său econom Costachi T.

Precât am înțeles, pînțele archimandrit posedă un salariu anual de 900 fl., 50 falci sesiune pămînt de clasa I în țarina „Bulaiu“, locuință cu grădină spațioasă (cam la 2 fâlcii), și 8 stângini de lemne. Dacă calculăm aceste emolumente numai cu 1500 floreni pe an, es 2400 floreni. Racla sfîntului mai aduce cu sărindare cu tot numai partea sfînției sale cel puțin 1600 floreni pe an, va să dică, pâr. archimandrit ca un călugăr smerit ce este tot ajunge pe an la 4000 floreni. Este prin urmare mult mai bine situat, decât archimandritul nostru de scaun, care ajunge numai la 3000 floreni pe an și trebuie să lucreze mult, și să-și agonisească cu multe sudori acest salariu.

Ce se atinge de cei trei ieromonahi dela „sfînt“ acestia dimpreună cu ierodiaconul posed salarele lor de călugări a 300 floreni pe an și poate îndoite venituri de nu mai mult.

Va să dică, poziția clerului dela vechea Metropolie este una din cele mai frumoase în țeară.

Să cercetăm acum, ori de corespunde acest cler misiunii sale înalte și sacre.

După cât scim, dela archimandrit până la diacon toți pînții sînt numai „bucheri“, așa că afară de diacon și un ieromonach, cari sînt autodidacți, ceiala alți trei abia cetesc și scriu cu slove cirile.

Preaînțeleptul archimandrit este nevoit să-și țină un logofăt, care să-și poarte agendele.

Dacă vom considera acuma de altă parte spiritul timpului înaintat, starea culturală a clerului secular (cu studii universitare dela anul 1830, încoace) trebuie să ne indignăm mult, cum de poate suferi consistorul, ca să reprezente clerul nostru la vechea Metropolie nisce bucheri, cari nu au nici idee despre teologie, nici despre altă cultură, — cari nu-și înțeleg de fel grava lor misiune.

Noi scim, că la biserica vechei Metropoli, unde se află „Sfîntul“ acolo se adună preste săptămîna apoi mai ales în Dumineci și sîrbători mulțime de creștini evlavioși, și în mare parte inteligenți, apoi elevii scoalelor din oraș etc.

Scim mai departe, că atât boerii nostri, cât și cei din România atât preoții nostri, cât și mulți preoți și călugări din România, mulți creștini din Bucovina, Galiția, Transilvania și România peregrinează la st. moaște preste tot anul, — și cu sutele și miile de mai multe-ori pe an, deși în mai mic număr decum în vremile trecute, când călătoria Vodă singur dela Iași cu mare alaiu domnese însoțit de boeri mari și mici. arhieriei, cler și nenumeros popor spre închinare la sfintele moaște, făcînd astfel în Suceava o festivitate

mare religioasă și națională, carea ținea mai multe zile, — câte odată și săptămîni întregi.

Ne întrebăm acum, ce mîngăere, ce fel de suvenire duc peregrinii din timpul nostru cu dinșii dela acei oameni simpli?

Ce fel de satisfacții are publicul credincios, dacă nu poate auzi baremi o predică într'o Duminecă sau sîrbătoare?

Prelungă cultul divin, este amvonul cel mai important factor moralizator.

Acolo în biserica vechei Metropoli își poate ajunge în mare parte ortodoxia noastră scopurile sale.

Discursuri potrivite, ar atrage și mai multă lume creștină la acel sfînt locaș, la acest focal al credinței noastre.

Ar fi timpul iminent, ca consistorul nostru să se ocupe cu reorganizarea clerului dela vechea Metropolie, după modelul clerului catedral din Cernăuți:

Un protopas cu salariu de igumen, din clerul mirean sau călugăresc cu studii teologice, un predicator român, din clerul secular sau regular, un arehon și un perident, (călugări aleși) un diacon și un cor vocal sînt numai decît de lipsă la această veche Metropolie.

Acele 6000 franci din România ar fi să se încredințeze consistorului metropolitan din Cernăuți, care să economiseze cu dinșii astfel, ca să fie satisfăcuți aceia, ce-l votează.

După părerea noastră ar fi să se institueze mai întăiu un post de predicator cu 1800 fl. salariu anual, ear' restul să se încredințeze conventului pentru primirea oaspeților — mai aleși, ce vin din depărtare la sft. Ioan, — cari deși vin, tot mai luncă și câte un sărindăraș de vr-o cățiva napoleondori în mîna egumenului, sau pe discosul „Sfîntului“.

Rămășițele mesei obștesci se nu le pape iconomul cu gloata sa, care s'a cîrpit destul prin vre-o douăzeci de ani, ci ar fi să se cheme cei mai sîrmani băieți dela gimnasiu, ca să lingă și ei bieții talgerele.

Am vădut preotese văduve, domnișoare și cocoane ospetînd la „Sfînt“ pe cerșitori și călători sîrmani din depărtare.

Am vădut, cum aduceau poloboace de borș sau zamă și căruțe încărcate cu pâne spre împărțire la sîrmanii călători închinători, dar' pînțele superior nu l-am vădut să dea măcar o măsură cum se cade stăpînului seu Metropolit, când vine vre-odată în an la acea veche Metropolie, necum încă să întindă vre-o măsură la săraci, sau să pună vre-o patru băieți sîrmani români dela gimnasiu, ca să lingă măcar farfuriile archimandrițesci.

Judece lumea, ori de există în acel focal religios dragostea evanghelică, și îndurarea adevărat creștină?!

Ceea-ce mai menține încă spiritul religios în acea veche Metropolie și-i atrage din aproape și departe pe creștinii nostri, sînt relicuile marelui martir, și apoi exemplul ce ni-l dă Eminența Sa prea iubitul nostru Archiepiscop, care călătorește cel puțin odată în an cu suită numeroasă la vechea Metropolie spre închinare, liturgisesc și predică miilor de închinători ce-l asociază în acel sfînt și monumental locaș.

Exempla trahunt.

Dacă s'ar face acum și reformele de tot necesare, în privința clerului de acolo, dacă am posedă acolo adevărați învățăcei ai marelui salvator, blîndi ca porumbii, înțelepți și îndurați, atunci acel focal religios ar deveni pentru noi Români, ceea-ce este Meca pentru Turci.

La relicuile marelui martir ne-am vedea baremi odată pe an și ne-am strînge la peți frați pe frați, creștini pe creștini, ne-am schimba ideile, am improspeta chitul ce ne ține legați unul de altul, spre înflorirea bisericii și a națiunii noastre. Și care Român n'ar dori să vadă și să sărute relicuile marelui martir Ioan?

Cine n'ar dori din Tisa până în Mare, până în Nistru și Carpați să vadă acele monumente istorice ale gloriei noastre trecute?

Cine n'ar jertfi obolul seu, ca să calce pe scumpul pămînt al vechei capitale, din care se pornia odată Stefan-cel-Mare ca un leu, ca să sfarme oardele păgâne, și dușmanii moșiei sale?

La lucru dar' cu toții!

Multe a isbitut preaiubitul nostru Metropolit de a le crea cu spiritul seu ingenios spre folosul bisericii și al națiunii, lucruri ce îl vor face nemuritor în memoria și inimile generațiilor viitoare.

Ne așteptăm și de astădată, că v'a aduce la înălțimea ce i-se cuvine și acest focal religios, care îl face să-și aducă aminte de anii copilăriei Preasfinției Sale.

Născut în mijlocul Sucevei, — Suceava i-a fost leagănul copilăriei, — și această veche Suceavă, se ne rămână și mai departe cu odoarele ce le posedă centrul consolidării noastre religioase și naționale.

„Să-mi spui acum, cum te impresionează fotografia aceasta după experiențele ce ai făcut?“

„Contele Iosif?“

„Da!“

„Capul exprimă mult.“

„Și altă nimic?“

„Că o interesează pe baroneasa, aceasta mi-o pot explica!“

„Nu-ți este bătețoare la ochi o trăsătură, lîngă gură, pe care nu ai dori-o acolo?“

„Nu!“

Contesa oftă. „După-ce îl vei cunoaște și vei fi vorbit cu fiul meu, atunci să mi-o repeți aceasta, dacă vei pute.“

„Dacă fotografia îi seamănă lui așa de bine cum se pare, atunci, nu înțeleg.“

„Ceea-ce mă supără!“ — încheia contesa preumblîndu-se în sus și în jos prin cameră. „Poate că numai înzădar mă chinuesc. Însă ar fi pentru prima oară, dacă m'aș fi înșelat.“

„În ce, dacă mi-e permis să întreb?“

Contesa stătî înaintea Magdei. „Pot să-ți spun acum, pentru-ce te-am privilegiat pe d-ta dintre toate concurențele, care mi-s'au anunțat pentru poziția ce ocupi d-ta ați. Epistola d-tale a hotărît. Eu am cetit din ea înțelepciune și adevăr. E poate un lucru bizar, că îmi închipuesc, că ved în adîncimea inimii unui om, dacă cetesc o epistolă scrisă de el. Și scrisorile fiului meu nu-mi convin de un timp. Îmi pare că cu toate că se silește a se acoperi cu o mantauă, e cuprins de un spirit, ce răspîndește literatura franceză cea mai modernă. Cunoști producțiunile acele?“

„Ba“, — replică Magda, — „eu cunosc piese numai de ale lui Racine, Moliér, și vre-o câteva enarațiuni de Georg Sand. Tatăl-meu ne alegea el însuși lecturile. De ambii Dumas nu voia să scie nimic.“

„Dacă ar fi toți părinții atât de înțelepți“, — grăi contesa. „Dar' la Dumas și la contemporanii lor nici nu mai cuget, ci la urmașii lor mai tineri, care acum de vre-o cățiva ani fac epocă. Când am început a suspiționa pe Iosiful meu și n'am avut pe nimeni cine să-mi cetească, am adus vre-o câteva din romanurile mai nou, dar' n'am fost în stare să cetesc un tom până în fine, cugetam, că respir un aer infect, ca și când aș fi fost închisă într'o temniță încungiuată de gunoii omenimii. Un popor, care pune în fruntea sa drept conducători ai spiritului asemenea autori, judec eu cu mintea mea slabă, că e decădut și bolnav până în mîduvă. Dar' ceea-ce mai ales mă revoltă, este, că librăriile noastre sînt pline de romanuri de aceste atât de rușinoase, și durere, chiar în traducere germană. Dacă aș fi ministru sau un deputat dietal, aș propune înființarea unui asil, pentru acei compatrioți ai mei, care nu se știu nutri cu alta, decât prin introducerea otrăvii franceze în sufletul tinerimii germane. Pentru noi bătrîni nu e contagioasă; noi o respingem cu indignare; dar' oamenii tineri, al căror caracter nu este încă consolidat și care sînt pentru toate influențele susceptibili, aceia sînt expuși nimicierei. Vai și amar de viitorul națiunii noastre!“ (Va urma.)

De pe amvonul vechii biserici metropolitane, se ne cheame glasul oratorului bisericesc, la acel cuib vechiu și istoric, se ne întăresc în credința strămoșilor noștri, și se ne redeștepte în inimile noastre cea conștiință națională, care se ne aducă la mărirea și prosperare.

Clerul viitor înțelept, și pătuns de simțăminte religioase și naționale, se facă sub egida Em. Sale din vechia Metropoli și vechia capitală, — Meca credincioșilor crucei lui Christos.

Dizi.

Cronică.

„Irredenta română“. Din Timișoara i-se depeșează lui „Pester Lloyd“, că la posta din Beregsău s'au confiscat două exemplare din proclamațiunea comitetului de inițiativă al „irredentei române“. Exemplarele au fost predate procurorului, care a început a căuta după trimițatori.

Necrolog. Adalbert Mihailoviciu asesor consistorial și deputat congresual, avocat în Siria, a reposedat Vineria trecută în etate de 39 ani. Reposatul a fost un om activ pe toate terenurile și era iubit de toți. Moartea avocatului Adalbert Mihailoviciu a produs o adâncă durere în inimile tuturor, căci l-au cunoscut. Poporul român și biserica a pierdut prin moartea lui Adalbert Mihailoviciu pe un fiu devotat și zelos.

Respectarea „patriotică“ a drepturilor private. În numărul de Duminecă am fost împărțit sub acest titlu după „Siebenbürgisch-Deutsches-Tageblatt“ afacerea d-lui Sigerus cu comitetul central al expoziției din Budapesta. Aceeași foaie împărțese în numărul seu de astăzi următorul cas și mai caracteristic: Measa de scris expusă de tânărul mésar de aici T. Wagner a fost cumpărată pe seama loteriei de expoziție cu 200 fl. Reprezentantul comitetului local de aici n'a primit deci la finea expoziției nici measa, dar' nici banii. După cea dintâi reclamare a comitetului local de aici s'a cerut, ca să se trimită cuitanța; aceea s'a și trimis, banii însă n'au mai sosit încă până în ziua de astăzi, cu toate că dela închiderea expoziției au trecut deja patru luni de zile.

Maghiarisare. Sub acest titlu scrie opoziționalul din Cluj: „La domeniile statului din comitatul Făgărașului se va înființa pentru copii servitorilor, funcționarilor, etc. etc. o școală maghiară. Părinții români au întimpinat cu multă bucurie înființarea acestei școli“. De n'ar fi, nu s'ar povesti....

Un lexicon montanistic. „Romänische Revue“ scrie în broșura a doua din a. c.: Precum ni se împărțese, va apăre în curând un nou op intitulat: „Lexiconul celor mai întrebunțați termini tehnici la mine și cohuri; partea germană-maghiară-română“, (Wörterbuch der beim Berg- und Hüttenwesen am häufigsten vorkommenden technischen Ausdrücke; deutsch-ungarisch-romänischer Theil) al cărui autor e montanistul diplomat din Oravița G. Pocreanu. Aceasta e partea primă (germană) a cărții atât de prețioasă pentru montanisti, căreia va mai urma un al doilea și al treilea tom (maghiar și român). Tomul întâi e de 8 coale și costă 1 fl.

Un ordin ministerial. Organele comunale și parochii tuturor confesiunilor sunt opriți a preține taxă pentru vidimarea cuitanțelor ostașilor invalizi. Tot asemenea este interzis a percepe vre-o remunerațiune sau taxă pentru atestatele privitoare la traiul și locuința acestor ostași.

Sinucidere în Cluj. În Cluj s'a sinucis la 14 a l. c. librarul Ladislau Demjén. Înainte de asta cu vre-o câteva săptămâni s'a fost sinucis frate-seu. Aceasta e a cincia sinucidere în acest an în Cluj.

Un preot condamnat. Curtea de casație din Agram a condamnat pe preotul Schirmer pentru crima conturbării liniștii și ordinii publice, deoarece-ace la ținând vorbiri cu privilegiul alegerii de deputat dietal în Brod, s'a folosit de următorii termini: Să ne desfacem de Ungaria, Maghiarii sunt cei mai răi dușmani ai noștri, Maghiarii ne fură pădurile, ei și-au zidit Seghedinul și și vor ridica și un palat parlamentar pe banii noștri; dările sunt ilegale, funcționarii sunt hingheri pe seama oamenilor etc. Condamnarea sună pe trei luni arest greu în mănăstirea Franciscanilor.

Generalul Brialmont a primit definitiv conducerea lucrărilor de fortificație a Bucureștilor.

Elena Teodorini celebra cântăreață română, va sosi săptămâna asta în București, și va sta acolo vre-o 15 zile.

Proprietatea în Dobrogea. Consiliul superior de prelungă ministerul domeniilor din România s'a ocupat cu cestiunea modificării legii, prin care se regulează proprietatea imobiliară din Dobrogea și a decis în principiu următoarele, dice „V. Națională“: ca de aci înainte nimeni să nu mai poată cumpăra pământuri în Dobrogea în numele minorenților; statul să cedeze locuitorilor dobrogeni casele ce au devenit proprietatea sa și a căror valoare nu trece peste cifra de 200 lei; să se revizuiască de înalta curte de casație sentințele comisiei centrale a proprietarilor din Do-

brogea, astfel ca multe proprietăți, precum vii, grădini, mori de vânt rămase ale statului și ai căror proprietari anteriori, fie din nesciință terminului de revizuire, fie că au emigrat, nu și-au prezentat titlurile lor de proprietate, să revină la vechii lor proprietari; aceste două măsuri vor înlesni popularea Dobrogei cu locuitori noi sau cu vechi emigrați; să se dea câte 10 hectare de pământ nu numai bisericilor române, dar' și giamicilor turcești, și aceasta chiar și la sate și câtune; loturile mari de pământ dela 100 hectare în sus să se vândă prin licitație, începând dela 80 lei hectarul.

Un concert la Bêrlad. „Tustova“ din Bêrlad scrie: „La 13 Ianuarie, precum anunțasem în numărul precedent al foii noastre, serata musicală s'a dat de violonistul Micheru, acest fiu modest al poporului, care într'un mod victorios, în scurt timp, s'a urcat pe culmele musicale cele mai înalte, animat de focul sacru, acel dar prețios al țărilor. Cântul vioarei sale, care îl voui denumi încântător, este atât de ideal în simplitatea sa, încât a captivat atât cunosătorii, precum și cei mai umili aspiranți la deliciile muzicii, prin dulcele și profunde emoțiuni, provocate de superioritatea artei. Balada lui Waniawski, ne-a făcut să întrevădem un dulce și trist mister al inimii, pretrecut de secol întru un vechiu castel, astăzi în ruină, căruia numai edera (lierre) îi mai acordă un suvenir vivace. Ce melancolie adorabilă în elegia durosă a acestei melodii, care transportă imaginația și visurile în acea epocă tristă a trecutului, a cărui elocvență, frumuseță artistul prin magia arcului său a știut să o reproducă atât de bine. Splendida compoziție a lui *Vieuxtemps* a fost executată *con maestria*, și aplaudată cu frenesie de public. Prin o impulsie a sentimentului național, tinerul artist a făcut o diversivă plăcută, reproducând câteva melodii române, cari au provocat un entusiasm general, în așa grad, încât auditorul a manifestat aprobarea sa, poate într'un mod prea viu prin spontaneitatea sa, dar' foarte măgulitor pentru artist. Nocturna lui Chopin a fost șoptită ca o poezie divină. Acest cânt al sufletului în suferință, plin de regrete pentru tot ce a fost și nu mai este astăzi, a răsunat ca un echou simpatice în toate inimile. Ultima producțiune a dlui Micheru, a fost o adevărată ovațiune. Damele uitând momentan delicateța mânilor lor, au ținut se și exprime fără cruțare extrema lor satisfacțiune. Logele și sala oferiau un demn cadru acestui interesant tablou, împodobite fiind de tot ce orașul nostru are grațios și cult. Prințesa Bibescu, neținând comp de greutatea unui drum aproape nepracticabil, a afirmat prin prezența sa marile merite ale artistului. După terminarea concertului, câteva persoane au avut fericirea de a sfârși serata la d-na I. I. Pallade Susan, care a contribuit mult prin amabilitate și concurs, la reușita acestei frumoase serate musicale. Acolo artistul uitând cu totul oboseala sa, a început o altă serie de minuni musicale secundat astădată, într'un mod feerie, de marea noastră artistă Elena Bibescu. Toți ascultară cu religioasă această armonie sublimă, până la oarele două după miezul nopții, când fiecare se retraseră cu inima și spiritul încântați.“

Armata Sârbiei. Cercurile oficiale din Belgrad asigură, că Sârbia în cazul reînceptării ostilităților e gata a pune în linie de bătaie 100,000 oameni și în timp de 10 zile mai poate scoate pe terenul de luptă încă 80 mii, cari la moment pot fi echipați spre a putea participa la luptă.

Pace? Diarul „S'aveanin“ din Rusciuc primește scirea din Sofia, că armata casarmată până acum în capitala Bulgariei, a plecat spre Trn, unde se va ocupa cu întărirea.

Regele Milan. În cercurile bine informate din București, dice „L'Idépendance“, se crede, că M. S. Regele Milan al Sârbiei, în călătoria ce va face la Viena, va trece prin București, unde va fi două zile, oaspele M. S. Regelui Carol.

Armata din România. „L'Étoile Roumaine“ împărțesece, că ministrul de război va prezenta în curând parlamentului român un proiect de lege relativ la creșterea unui al patrulea regiment de Roșiori (cavalerie de linie.)

Cehii și Rușii. Un diar din Praga pledează pentru aceea, ca reprezentanța orașului spre mai buna ilustrare a caracterului slav al cetății Praga să numească cutare piață sau stradă mai însemnată pe numele lui Ak-sakoff.

Schimbare în armamentul francez. „Mé-morial de Loire“ este informat, că guvernul francez a hotărât să transforme puștile „Gras“ în puști cu repetiții. Fabrica de puști din St. Etienne a fost încunoscintată să facă pregătirile necesare pentru această transformare. Cheltuielile se vor urca la 25 de franci pentru pușcă.

Cura lui Pasteur. Constatându-se câteva cazuri de turbare printre militarii diferitelor corpuri de trupe din Franța, ministrul de război a cerut dlui Pasteur, ca să binevoiască să îngrijească de soldații, cari ar avea nevoie de un tratament special. Propunerea fiind primită, s'a dat ordine, ca să se pregătească săli speciale de observațiune la spitalul militar „Volde-Grâce“, care se află în apropierea laboratorului domnului Pasteur.

Un circular

al protopresbiterului tractului greco-oriental al Sibiului în privința administrațiunii bisericesci din acest tract.

(Urmare.)

Dacă acum tot despre același obiect ocură mai târziu alt act, acesta primesce nr. nou, se induce și el în protocolul de exhibite, ca toate actele cele premerse, dar' imediat în rubrica nr. legător premergător se înseamnă nrul, sub care acel obiect ocură mai înainte, dar' la nrul de mai înainte în rubrica nrul legător următor se înseamnă numărul sub care afacerea ocură la urmă. Prin aceasta oficiul parochial ține evidența actelor sale.

b) Actele, cari emană de-a dreptul dela oficiul parochial, fără să fie provocat de alte oficii, se tractează în tocmai ca și cel de sub a). Anume: dacă e vre-un raport sau relație, se compune mai întâi pe o coală sau 1/2 coală de hârtie, se petrece cuprinșul ei în protocolul de exhibite sub nrul curent ce urmează, ear' nrul acesta se pune în fruntea actului, apoi se mundează și expedează, ear' conceptul se depune la acte. Extrasele matriculare n'au să se compună separat. Ele se petrec simplu în protocolul de exhibite și se provăd cu nrul, sub care s'au indus în acest protocol.

Precând relațiile simple n'au lipsă să fie provădute cu sigilul oficiului, pe atunci ori-ce document public, ca Extras matricular, Adeverință, Testimoniu etc. prelungă nrul și anul protocolului de exhibite, față cu subscrierea parochului trebuie să fie provădute cu imprimarea sigilului oficios.

2. Fiecare oficiu parochial e dator să aibă un protocol de expedițiune rubricat, în care să se cuprindă următoarele rubrici: 1. Nr. de exhibit al actului, 2. Adresa, 3. Datul expedării, 4. Datul primirii, 5. Numele primitorului.

Ori-ce act ce se expedează dela oficiu, se petrece în protocolul de expedițiune în cele dintâi trei rubrici, și apoi împreună cu protocolul de expedițiune se trimite sau la oficiul postal, dacă actul se expedează prin postă, sau la acela, căruia e adresat. Primitorul înseamnă datul primirii și adevăreșce primirea prin subscrierea sa. Protocolul de expedițiune este garanța, că oficiul parochial a expedit actul rezolvit.

La sfârșitul anului toate actele oficiale din anul expirat, arangiate după numerii lor de exhibite, se leagă în un fascicul și se depune la arhiv spre păstrare.

Pentru păstrarea în regulă a actelor din arhivul parochial, parochul care poartă oficiul parochial este strict responsabil.

III. Rapoarte și relații. Dacă raportul sau relația se face în urma unei ordinațiuni sau recuișiuni, în raport sau relație se face întâi și mai întâi provocare la datul și n-rul ordinațiuni sau recuișiunii, cu care stă în legătură. Dacă relația sau raportul se face pe baza unui circular consistorial, nu se face provocare în ea la circularul consistorial, ci la datul și n-rul de exhibit al oficiului protopresbiterial, sub care acel circular s'a comunicat oficiului parochial. Fiecare relație sau raport către autoritățile mai înalte se scrie pe o coală întreagă de hârtie, și se pune în cuvertă separată. A îndoi relația și a o sigila nu este bine, căci la desfăcere se strică textul relației și astfel relația în multe cazuri nu se poate folosi. Cuvertele trebuincioase, după forma celor de care se folosesc oficiul protopresbiterial se pot procura din librăria tipografiei archidieceșane cu un preț foarte moderat.

În special:

1. În ce privește relațiile privitoare la licenții și dispensări pentru căsătorii, onorata preoție se face atență la înțeleapta dispozițiune din instrucțiunea arhierască „Cunoscințe folosite de despretrebile căsătoriilor“ de Andrei Baron Șaguna, § 21, nota *, după care: prescrierea promulgării n'ue permis a se face până-ce parochul n'a primit licenție dela protopresbiterul tractual. Prin urmare: în ziua în care se încheie „Contractul bunei învoiri“ parochul respectiv are să facă receruta relație către protopresbiter, îndrumând pe cei interesați a o prezenta protopresbiterului spre a primi licenția de vestiri și cununie.

2. a) Rapoartele lunare despre absențele școlare, compuse după prescrierea din vigoare, cum și cele anuale privitoare la datele statistice, au să se trimită oficiului protopresbiterial totdeauna în cele dintâi zile ale lunii următoare, respective ale anului următor, fără a mai aștepta ursorii. Căci ursoriile sunt totdeauna semne de neglijență pentru aceia, cărora li se trimit, și au de urmare notă în conduita preotului respectiv. Dacă din împregiurări neafermătoare de oficiul parochial în timpul prescrieri nu se poate sau nu s'a putut înainta recerutului raport, în același termen are să se relaționeze oficiului protopresbiterial despre starea lucrului spre a nu se considera ca neglijență întârzierea raportului; dar' totodată are să se indice termenul, până la care raportul din cestiune se va înainta oficiului protopresbiterial. Acest termen însă la nici un cas nu poate fi mai lung de 5 zile;

b) Relațiile sau rapoartele speciale ce se cer prin ordinațiuni consistoriale sau protopresbiterale, au să se înainteze oficiului protopresbiterial cu posibilă grabire, căci întrelăsarea de pe o zi pe alta aduce cu sine împregiurarea, că parochul își uită de îndatorirea ce o are, și prin aceasta ușor își poate atrage neplăceri.

c) Citațiunile ce se trimit de aici oficiilor parochiale pentru partide, au să se inmaneeze partidelor încât va fi cu puțință încă în ziua în care citațiunile au sosit la oficiul parochial, ear' biletele de inmanuare, subscrise de partidele primitoare, au să se retrimită fără întârziere oficiului protopresbiterial;

d) Prelungă aceste ori-ce întâmplare mai momentasă ce s'ar ivi în comuna bisericească școlară, matrimonială, epitropească sau de moralitatea credincioșilor, oficiul parochial e îndatorat sub grea răspundere a o aduce la cunoștința oficiului protopresbiterial, nu verbal sau prin trimiși anume, ci în scris, prin raport oficial în regulă;

e) Nu este permis, ca într-o relație sau într'un raport să se relaționeze despre două sau mai multe obiecte de odată. Ci dacă oficiul parochial are să raporteze în una și aceeași zi despre mai multe lucruri deosebite, are să facă pentru fiecare obiect câte un raport separat.

Cu deosebire nu este permis și cuvințios a se amesteca în rapoartele oficiale afaceri de natură privată.

Ori-ce act, care sosind la oficiul protopresbiterial, n'ar fi în conformitate cu cele până aci expuse, nu se va mai lua în considerare, privind-se ca și cum nu s'ar fi trimis dela oficiul parochial respectiv.

(Va urma.)

Bibliografie.

„Romänische Revue“. Politisch-literarische Monatsschrift. II. Heft. II. Jahrgang. Inhalt: Die Budgetdebatte im ungarischen Abgeordnetenhaus. (—ch.) — Zur Lage der Rumänen in Ungarn. Von Fabritius Rezeiu. — Aus der rumänischen Presse. — Rundschau. — Chronik. — Thesen des Prof. Dr. J. L. Pic über Abstammung der Rumänen. — Liebe wie das Salz in den Speisen. Rumänisches Volksmärchen. Deutsch von Mite Kremnitz nach T. Isprescu's Text. — Der Rumäne als Jäger. Aus dem „Memoriu“ des J. Sterca-Siulutiu de Carpenisiu, in's Deutsche übersetzt von Peter Brosteau. (Schluss folgt.) — Literatur und Kunst.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 16 Februarie n. Casa deputaților. Desbaterea specială a budgetului ministerului de honveți s'a continuat și s'au votat fără desbatere titlurile restante. A urmat discuțiunea asupra budgetului ministerului de justiție (ministrul de justiție Pauler intrând în sală a fost întimpinat cu eljen-uri). În considerațiunea stării morboase a ministrului de justiție, oratorii prenotați renunță la cuvânt. Budgetul a fost votat în general și în special. Deputatul Irányi aduce înaintea despăgubirea condamnaților nevinovați. Ministrul de justiție declară că regularea cestiunii pe cale legislativă nu e de lipsă, ministerul a urmat în casurile de până acum conform spiritului umanitar. Ministrul de finanțe așterne budgetul. Se transmite comisiei financiare. Ședința următoare e Joi.

Birmingham, 16 Februarie n. Lucrători fără ocupațiune au cauzat turburări; poliția întărită prin cavalerie a împărșciat poporul adunat. Și în Great-yarmouth au avut loc manifestațiuni de lucrători, ce în curând au fost suprimate.

Paris, 16 Februarie n. Corsica a ales de deputați trei republicani și un Bonapartist.

Paris, 16 Februarie n. Circulă faima, că generalul Billot a fost numit ambasador în Petersburg.

Londra, 16 Februarie n. O scrisoare a lui Gladstone către lordul Devizes propune discuția liberă din partea tuturor claselor populațiunii irlandeze despre trebuințele și dorințele poporului irlandez; dînsul observă că aceste informațiuni vor facilita în mod esențial greaua problemă a guvernului.

București, 16 Februarie n. Poarta voind a preveni imputărilor pentru trăgănarea tractărilor de pace sârbo-bulgare a împuternicit pe cale telegrafică pe Madjid pașa să între în tratarea meritorie a primilor articoli formali ai tractatului de pace.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 23 Aprilie a. c. imobilele lui Israel Klein, decătră jud. cerc. din Ocna, în comuna Csi-csohodvilág.
— 5 Martie a. c. imobilele lui Ladislau Koltor decătră trib. reg. din Timișoara.
— 4 Martie a. c. imobilele lui Adolf Strobl decătră jud. cerc. din Vinga.
— 1, 2 și 3 ale lunii lui Martie a. c. imobilele lui Adalbert Nemes, decătră jud. cerc. din Baia-de-Criș, în comunele: Brad, Ribîța și Mesteacău.
— 31 Maiu a. c. imobilele lui George Popister, decătră trib. reg. din Brașov, în comuna Feldioara.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Teodor Sorișo, jud. cerc. din Buteni;
— la rămasul după Iov Joldea, jud. cerc. din Buteni;
— la rămasul după Ecaterina Maurer, trib. reg. din Timișoara;
— la rămasul după Vesilie Lucea, jud. cerc. din Buteni;
— la rămasul după Ecaterina Lurtz, trib. reg. din Bistrița;
— la rămasul după Maria Kraemer, trib. reg. din Bistrița;
— la rămasul după Maria Schuster, trib. reg. din Bistrița;
— la rămasul după Mihail Grampes, trib. reg. din Bistrița;
— la rămasul după Maria Chirțan, jud. cerc. din Sighișoara;
— la rămasul după Baron Eugen Friedenfels, trib. reg. din Sibiu;
— la rămasul după Anica Barbateiu, jud. cerc. din Buteni;
— la rămasul după Marișca Floruț Oana, jud. cerc. din Buteni.

Economie.

Asociațiunea generală a fabricanților de spirt în Ungaria.

(Urmare și fine.)

Mărturisirea camerii de comerț din Budapesta este, după-cum vedem, foarte prețioasă: capitala Ungariei, fiind unul din locurile cele

mai vestite din Europa în producția făinurilor, dînsa ne spune limpede, că cerealele noastre sînt necesare morilor sale, însă numai în proporția de 10% față cu grăul unguresc. Sîntem, socotesc, aproape convinși, că chiar dacă am primi așa-țisa concesii, ea va fi destinată a nu spori în nici un fel, precînd industriile vecinilor, pentru care noi am acorda înlesniri, ar fi destinate nu numai a acapara piața noastră ca până acum, dar' chiar a împedece ori-ce înființare sau dezvoltare de industrii, fie cît de rudimentare la noi.

Eată acum și părerea bursei de cereale și făinuri din Viena, tot cu privire la importul cerealelor noastre în Austro-Ungaria:

„În interesul industriei de mori e de dorit, ca importul cerealelor din România să rămână liber de vamă ca și până acum. Întocmirea morilor din Austria face, ca sîcara și grăul din România să fie foarte potrivite pentru industria făinei; aceste cereale sînt de altmîntrelea foarte efine. Adesea se impoartă din România grău de o calitate atît de bună, încît uneori se poate pune de aceeași treaptă cu grăul cel mai bun din Banat. Unele stabilimente de mori din Viena sînt în stare de a măcina mai mult de 40.000 cuintale metrice pe an de grău românesc și cînd recolta în Austro-Ungaria este rea, atunci neapărat macină mai mult grău român.”

„Se poate admite, că din exportul cerealelor române abia 20% es din Austria, restul se desface aici (la Viena). Aceasta este o probă, că cerealele române se pot foarte bine întrebuița în Austria și chiar cîte odată importul lor este o necesitate pentru morile din Austria spre a pute concura cu făina străină. . . Din sîcara românească se produce cea mai bună făină neagră, care contribuie în mod esențial la eftinirea pâinei pentru clasele muncitoare.”

Bursa de cereale din Viena adaugă între altele și această observațiune:

„Mulți importatori de cereale din România — țice memoriul bursei — sînt în același timp și exportatori (cumpărători) de articole industriale austriace destinate României. Nu încape nici cea mai mică îndoială, că punîndu-se taxe vamale pe cerealele române, afacerile de această natură (cumpărarea articolelor fabricate austriace) ar fi aspru lovite și chiar nimicite.”

„Voința Națională.”

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 13 Februarie st. n.

Grău (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.95 până 8.25, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Bacskă) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.—.

Sîcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.15 până 6.35

(Orț nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.— până 8.80.

Ovês (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.75.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.20 până 5.25; de alt soi fl. 5.15 până 5.20.

Rapița fl. 10.— până 10.15; de Banat fl. 10.— până 11.50.

Mălaiu (unguresc): fl. 4.60 până 5.—.

Timpu de furnisare.

Grău (primăvară) 75 Kilo fl. 7.93 până 8.— (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.12 până 8.14.

Sîcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.56 până 5.85.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.49 până 5.51.

Rapița (August—Septemvrie) fl. 10.0/8 până 10.7/8.

Spirt (brut) 100 L. fl. 24.— până 24.75.

Bursa de Budapesta

din 15 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	102.75
" " hârtie " 4%	94.20
Împrumutul căilor ferate ung.	152.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.50
Bonuri ale ung.	105.50
" " cu cl. de sortare	104.25
" " bînațene-timișene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	103.50
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—
Renta de hârtie austriacă	84.40
" " argint austriacă	84.60
" " aur austriacă	113.40
Losurile austr. din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	868.—
" " de credit ung.	307.—
" " austr.	299.20
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'or.	10.01
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterline	126.60

Bursa de Viena

din 15 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	102.15
" " hârtie " 4%	94.15
Împrumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bînațene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	103.75
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.25
Împrumut cu premiu ung.	118.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Rentă de hârtie austriacă	84.55
" " argint austriacă	84.85
Rentă de aur austriacă	113.50
Losuri austr. din 1860	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare	869.—
" " austr.	307.25
" " de credit ung.	299.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'or.	10.03 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterline	126.50

Cursul pieței din Sibiu.

din 16 Februarie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60	vînd.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.22	"	1.24

Cea mai bună [188] 10

Hârtia de țigarete

e veretabilul

LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru că au săvîrit o analiză și pentru-că nu are în compoziția sa nici o materie stricăcioasă.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșoacă		Tren de porșoacă	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșoacă	Tren omnibus		Tren de porșoacă	Tren omnibus	Tren de porșoacă	Tren omnibus						
Viena		7.15	3.15		București			7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20	Copsa mică		1.11			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57	Șeica mare		1.32				
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	12.20	4.53		Loamneș		2.01				
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	6.22	2.55	2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot	12.25	5.19		Ocna		2.24				
Oradea-mare	4.39	6.41	9.37	1.28	Feldioara	7.01	3.38			Glogovaț	4.00	6.05		Orăștia	1.19	5.41		Sibiu		2.44				
Vărad-Velenceze		6.46	9.45	1.52	Apatia	7.33	4.17			Gyorok	4.13	6.19		Simeria (Piski)	1.48	6.08		Sibiu		10.25				
Fugyi-Vásárhely			9.59	2.—	Agostonfalva	8.01	4.47			Deva	4.38	6.46		Deva	2.35	6.39		Ocna		10.46				
Mező-Telegd		7.14	10.28	2.11	Homorod	8.45	5.42			Branicica	4.51	7.—		Branicica	3.04	7.04		Loamneș		11.09				
Rév		7.42	11.36	2.34	Hașfalău	10.10	7.37			Ilia	5.10	7.23		Ilia	3.36	7.29		Șeica mare		11.32				
Bratca			12.10	3.18	Sighișoara	10.39	8.21			Gurasada	5.38	7.51		Gurasada	3.50	7.41		Copsa mică		11.52				
Bucia			12.46	3.41	Elisabetopole	11.19	9.05			Zam	5.57	8.10		Zam	4.25	8.12								
Cucia		8.31	3.09	4.26	Mediaș	11.54	9.43			Soborșin	6.42	8.58		Soborșin	5.09	8.49								
Huiedin		9.01	3.42	5.08	Copsa mică	12.12	10.02			Zam	7.14	9.28		Bérvava	5.56	9.29								
Stana			4.12	5.27	Micăsasa	12.37	6.—			Gurasada	7.43	9.56		Conop	6.18	9.49								
Aghirș			4.30	5.50	Blaj	12.56	6.20			Ilia	8.01	10.17		Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Cucerdea		10.00	3.50			
Ghirbău			4.45	6.02	Crăciunel	1.30	6.59			Branicica	8.21	10.38		Pauliș	7.12	10.37	6.30	Chetă		10.31	4.21			
Nedeșdu			5.17	6.24	Teiuș	1.45	7.15			Deva	8.47	11.05		Gyorok	7.27	10.52	6.47	Ludoș		10.53	4.43			
Cluj	12.05	10.01		6.43	Aiud	2.34	7.43			Simeria (Piski)	9.40	11.55		Glogovaț	7.56	11.18	7.17	M. Bogat		11.03	4.43			
Apahida	12.31			7.08	Vințul de sus	2.55	8.—			Orăștia	10.10	12.24		Arad	8.10	11.32	7.32	Cipeu-Iernut		11.44	5.31			
Ghirș	2.16			7.26	Uioara	3.17	8.29			Șibot	10.34	12.53		Szolnok	9.—	12.27		Kerelô-Sz.-Pál		12.00	5.46			
Cucerdea	3.32			8.54	Cucerdea	3.24	8.55			Vințul de jos	11.04	1.22		Budapesta	2.39	5.10		Nireșteu		12.26	6.10			
Uioara	3.41			9.43	Ghirș	3.36	9.04			Alba-Iulia	6.59	1.40		Viena	6.50	8.16		Oșorheiu		12.46	6.30			
Vințul de sus	3.50			9.51	Apahida	4.11	9.32			Teiuș	7.33	12.05	2.24			6.05		Reghinul-săs.		1.16	7.43			
Aiud	4.25			9.58	Cluj	5.36	10.32																	
Teiuș	5.10			10.24	Nedeșdu	5.56	12.32			Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea						
Crăciunel	5.41			10.59	Blaj	6.16	6.08	12.59	8.—	Simeria	11.50	2.33		Petroșeni	6.49	9.33		Reghinul-săs.		4.22	4.00			
Blaj	6.02			11.28	Agirș	6.37			8.34	Streiu	12.27	3.23		Banița	7.27	10.14		Oșorheiu		6.14	5.52			
Micăsasa	6.40			11.44	Stana	6.53			8.59	Hașeg	1.19	3.49		Crivadia	8.06	10.54		Nireșteu		6.34	12.25			
Copsa mică	7.—			12.18	Apahida	7.08			9.56	Pui	2.10	4.40		Pui	8.50	11.37		Kerelô-Sz.-Pál		6.55	12.55			
Medias				12.41	Ghirbău	7.34			10.16	Crivadia	2.57	5.28		Hașeg	9.13	12.17		Cipeu-Iernut		7.16	1.24			
Elisabetopole				12.54	Aghirș	7.55	7.14		11.04	Banița	3.35	6.07		Streiu	10.16	12.58		M. Bogat		7.37	1.54			
Sighișoara				12.59	Stana	8.37	7.43		12.17	Petroșeni	4.04	6.39		Simeria	10.53	1.35		Ludoș		8.07	2.31			
Hașfalău				10.05	Uioara	8.53			12.47									Chetă		8.21	2.46			
Homorod				11.02	Bratca	9.12			1.21	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				Cucerdea		8.38	3.06			
Agostonfalva				11.37	Rév	9.31	8.22		2.05	Arad	6.00	8.18		Timișoara	6.02	5.00								
Apatia				11.44	Mező-Telegd	9.81	8.48		3.08	Arad nou	6.25	8.32		Mercizfalva	6.26	5.56								
Feldioara				12.32	Fugyi Vársárhely	10.06			3.39	Németh-Ságh	6.50	8.51		Orcizfalva	6.40	6.07								
				1.09	Vărad-Velenceze	10.25			3.55	Vinga	7.19	9.07		Vinga	6.52	6.32								
				1.50		10.35			4.06	Mercizfalva	7.38	9.20		Németh-Ságh	7.06	6.53								
Brașov				7.14		10.41	9.13			Aradul nou	7.56	9.32		Aradul nou	7.21	7.24								
Timiș					Oradea-mare	10.51	9.18	10.37		Timișoara	8.42	10.09		Arad	7.53	7.40								
Predeal					P. Ladány	12.50	10.38	1.45	5.35															
					Szolnok	3.06	12.14	5.34	8.22															
București					Budapesta	6.00	2.10	10.05	10.30															
					Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.